

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αναγνώριση τίτλων σπουδών σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ευρωπαϊκή περιφέρεια»

Ι. Γενικές παρατηρήσεις

Α. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως το επεξεργάστηκε η Διάρκης Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αποτελείται από τέσσερα (4) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου.

Σύμφωνα με την Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης που συνοδεύει το νομοσχέδιο, οι ρυθμίσεις του αποσκοπούν, ιδίως, στην επιτάχυνση και διευκόλυνση της διαδικασίας αναγνώρισης ακαδημαϊκών προσόντων που χορηγούνται από μια χώρα σε άλλη στην ευρωπαϊκή περιφέρεια.

Με το άρθρο πρώτο κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ευρωπαϊκή περιφέρεια, που υπεγράφη στη Λισαβόνα, την 11η Απριλίου 1997, και τέθηκε σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 1999.

Η υπό κύρωση Σύμβαση διαρθρώνεται σε ένδεκα (11) Τμήματα και αποτελείται από το Προοίμιο και σαράντα τρία (43) άρθρα. Με το Προοίμιο, αιτιολογείται η σημασία της σύναψης της Σύμβασης και διασαφηνίζονται οι στόχοι της. Αναφέρεται, μεταξύ άλλων, η κατοχύρωση του δικαιώματος στην εκπαίδευση ως ανθρώπινο δικαίωμα και η ανάγκη βελτίωσης της πρακτικής αναγνώρισης σπουδών, πιστοποιητικών, διπλωμάτων και πτυχίων που απο-

κτήθηκαν σε άλλη χώρα της ευρωπαϊκής περιφέρειας, ώστε να καταστεί πιο διαφανής και καλύτερα προσαρμοσμένη στην τρέχουσα κατάσταση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Με το Τμήμα Ι, υπό τον τίτλο «Ορισμοί», τίθενται οι ορισμοί που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή της Σύμβασης (άρθρο Ι). Με το Τμήμα ΙΙ, υπό τον τίτλο «Η αρμοδιότητα των αρχών», ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη δέσμευση κάθε συμβαλλόμενου Κράτους να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της Σύμβασης. Ειδικότερα, με το άρθρο ΙΙ.1, οι αρχές που είναι αρμόδιες για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεσμεύονται να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης. Με το άρθρο ΙΙ.2, κάθε συμβαλλόμενο Μέρος δεσμεύεται να ενημερώνει οποιονδήποτε θεματοφύλακα της Σύμβασης σχετικά με τις αρχές που είναι αρμόδιες να προβαίνουν στη λήψη διαφόρων τύπων αποφάσεων αναγνώρισης τίτλων σπουδών. Με το άρθρο ΙΙ.3 ορίζεται ότι οι διατάξεις της Σύμβασης δεν παρεκκλίνουν από τυχόν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις σχετικά με την αναγνώριση των τίτλων σπουδών μετά τη θέση της σε ισχύ. Με το Τμήμα ΙΙΙ, υπό τον τίτλο «Βασικές αρχές που σχετίζονται με την αξιολόγηση των τίτλων σπουδών», ρυθμίζεται η διαδικασία αναγνώρισης τίτλων σπουδών και οι βασικές αρχές που τη διέπουν. Με το άρθρο ΙΙΙ.1 οι αρμόδιοι φορείς δεσμεύονται να είναι επαρκώς προσβάσιμοι στον ενδιαφερόμενο και να αξιολογούν κάθε τίτλο σπουδών αποκλειστικά βάσει των γνώσεων και των δεξιοτήτων του υποψηφίου, χωρίς καμία διάκριση. Με το άρθρο ΙΙΙ.2 προβλέπεται ρητά η υποχρέωση κάθε συμβαλλόμενου Μέρους να διασφαλίζει διαδικασίες και κριτήρια σχετικά με την αξιολόγηση και την αναγνώριση τίτλων σπουδών που είναι διαφανή, συνεκτικά και αξιόπιστα. Με το άρθρο ΙΙΙ.3 καθορίζεται η υποχρέωση αξιολόγησης κάθε τίτλου σπουδών βάσει κατάλληλων πληροφοριών, οι οποίες παρέχονται τόσο από τον ενδιαφερόμενο όσο και από τον αρμόδιο φορέα. Με το άρθρο ΙΙΙ.4 κάθε συμβαλλόμενο Μέρος δεσμεύεται να παρέχει επαρκείς και σαφείς πληροφορίες σχετικά με το εκπαιδευτικό του σύστημα. Με το άρθρο ΙΙΙ.5 καθορίζεται η υποχρέωση κάθε συμβαλλόμενου Μέρους να λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την αναγνώριση τίτλου σπουδών εντός εύλογης προθεσμίας και να αιτιολογεί την απόφασή του σε περίπτωση άρνησης αναγνώρισης. Επίσης, αναγνωρίζεται το δικαίωμα ένστασης κάθε ενδιαφερόμενου σε περίπτωση μη έκδοσης απόφασης ή μη αναγνώρισης τίτλου σπουδών. Με το Τμήμα ΙV, υπό τον τίτλο «Αναγνώριση τίτλων σπουδών που εξασφαλίζουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση», ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπουδών. Ειδικότερα, καθορίζεται η υποχρέωση κάθε συμβαλλόμενου Μέρους να αναγνωρίζει τίτλους σπουδών που εκδίδονται από άλλα Μέρη, εφόσον πληρούν τις γενικές προ-

ὑποθέσεις για είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στα εν λόγω Μέρη (άρθρο IV.1), ή να εξασφαλίζουν σε κάθε ενδιαφερόμενο την αξιολόγηση του τίτλου σπουδών που κατέχει (άρθρο IV.2). Με τα άρθρα IV.3-IV.9 ρυθμίζονται ειδικότερες προϋποθέσεις, πέραν των γενικών προϋποθέσεων, για την εισαγωγή σε ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, επί παραδείγματι, πρόσθετες εισαγωγικές εξετάσεις, απόδειξη από τον υποψήφιο επαρκούς ικανότητας στη γλώσσα διδασκαλίας ή συγκεκριμένες προϋποθέσεις που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία. Με το Τμήμα V, υπό τον τίτλο «Αναγνώριση περιόδων σπουδών», καθορίζονται οι όροι αναγνώρισης σπουδών (άρθρο V.1), ο εναλλακτικός τρόπος με τον οποίο τα συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουν περιόδους σπουδών, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος (άρθρο V.2), και η διαδικασία διευκόλυνσης της αναγνώρισης των περιόδων σπουδών από τα συμβαλλόμενα Μέρη (άρθρο V.3). Με το Τμήμα VI, υπό τον τίτλο «Αναγνώριση τίτλων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης», ρυθμίζονται οι όροι και προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπουδών. Με τα άρθρα VI.1 και VI.2 ρυθμίζεται η διαδικασία αναγνώρισης τίτλων σπουδών βάσει των γνώσεων και δεξιοτήτων του υποψηφίου και, εναλλακτικά, η διαδικασία αξιολόγησης. Με το άρθρο VI.3 ορίζονται οι εξής έννομες συνέπειες της αναγνώρισης τίτλου σπουδών: πρόσβαση σε περαιτέρω σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και χρήση ενός ακαδημαϊκού τίτλου. Επιπλέον, η αναγνώριση μπορεί να διευκολύνει την πρόσβαση στην αγορά εργασίας στο συμβαλλόμενο Μέρος, όπου ζητείται η αναγνώριση. Με το άρθρο VI.4 ορίζονται οι δυνατές μορφές αξιολόγησης των τίτλων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που εκδίδονται σε άλλο συμβαλλόμενο Μέρος. Με το άρθρο VI.5 επιτρέπεται στα συμβαλλόμενα Μέρη να εξαρτούν την αναγνώριση τίτλων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που εκδίδονται από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής που λειτουργούν στην επικράτειά τους από συγκεκριμένες προϋποθέσεις της εθνικής τους νομοθεσίας ή άλλων συμφωνιών που έχουν συναφθεί με το συμβαλλόμενο Μέρος προέλευσης των εν λόγω ιδρυμάτων. Με το Τμήμα VII, υπό τον τίτλο «Αναγνώριση των τίτλων σπουδών προσφύγων, εκτοπισμένων ατόμων και ατόμων σε κατάσταση ανάλογη με εκείνη των προσφύγων», τα συμβαλλόμενα Μέρη δεσμεύονται να αναπτύξουν διαδικασίες δίκαιης και ταχείας αξιολόγησης των τίτλων σπουδών όσων εμπίπτουν στη συγκεκριμένη κατηγορία (άρθρο VII). Με το Τμήμα VIII, υπό τον τίτλο «Πληροφορίες για την αξιολόγηση των ιδρυμάτων και προγραμμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης», προβλέπεται η υποχρέωση κάθε συμβαλλόμενου Μέρους να παρέχει επαρκείς πληροφορίες για τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και για κάθε πρόγραμμα που λειτουργεί σε αυτά τα ιδρύματα (άρθρα VIII.1-VIII.2). Με το Τμήμα IX, υπό τον τίτλο «Πληροφορίες για θέματα αναγνώρισης», ρυθμίζο-

νται οι όροι και η διαδικασία θέσπισης συστημάτων πληροφοριών. Ειδικότερα, τα συμβαλλόμενα Μέρη δεσμεύονται να θεσπίσουν διαφανή συστήματα για όλους τους τύπους τίτλων που αποκτήθηκαν (άρθρο IX.1), να ιδρύσουν ή διατηρούν ένα εθνικό κέντρο πληροφοριών, το οποίο θα ενημερώνει το θεματοφύλακα για τα σχετικά ζητήματα (άρθρο IX.2), να προωθούν τη χρήση του συμπληρώματος διπλώματος της Ουνέσκο/του Συμβουλίου της Ευρώπης η οποιουδήποτε άλλου συγκρίσιμου εγγράφου από τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (άρθρο IX.3). Με το Τμήμα X, υπό τον τίτλο «Μηχανισμοί εφαρμογής», καθορίζονται οι μηχανισμοί εφαρμογής της Σύμβασης. Οι μηχανισμοί αυτοί είναι η Επιτροπή της Σύμβασης για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ευρωπαϊκή περιφέρεια (η Επιτροπή) και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εθνικών Κέντρων Πληροφοριών για την ακαδημαϊκή κινητικότητα και αναγνώριση (το δίκτυο ENIC) (άρθρο X.1). Με το άρθρο X.2 συνιστάται η Επιτροπή και ρυθμίζονται οι αρμοδιότητές της. Με το άρθρο X.3 προβλέπεται ο διορισμός του εθνικού κέντρου πληροφοριών που ιδρύθηκε η συνεχίζει τη λειτουργία του σύμφωνα με το άρθρο IX.2 της Σύμβασης ως μέλος του δικτύου ENIC, και ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες του τελευταίου. Με το Τμήμα XI, υπό τον τίτλο «Τελικές διατάξεις», τίθενται οι τελικές διατάξεις της Σύμβασης που αφορούν, ιδίως, τη διαδικασία υπογραφής της Σύμβασης, τη θέση της σε ισχύ, την καταγγελία και τροποποίησή της (άρθρα XI.1-XI.6 και άρθρο XI.8). Επίσης, με το άρθρο XI.7 αναγνωρίζεται στα συμβαλλόμενα Μέρη το δικαίωμα μη εφαρμογής, εν όλω η εν μέρει, των άρθρων IV.8, V.3, VI.3, VIII.2, IX.3, ενώ απαγορεύεται ρητώς κάθε άλλη επιφύλαξη. Τέλος, με το άρθρο XI.9 ορίζονται θεματοφύλακες της Σύμβασης.

Με το άρθρο δεύτερο η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με το δικαίωμα που της δίνεται από το άρθρο XI.7 της παρούσας Σύμβασης, να μην εφαρμόζει το άρθρο VI.3 αυτής.

Με το άρθρο τρίτο καθορίζονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις. Ειδικότερα, με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού ορίζεται το Εθνικό Κέντρο Πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο IX.2 της Σύμβασης, και ένα φυσικό πρόσωπο, ως εθνικός εκπρόσωπος του αρμόδιου οργάνου παρακολούθησης της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Με το άρθρο τέταρτο ορίζεται η ισχύς του παρόντος νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου XI.2 αυτής.

Β. Ως προς την κύρωση των διεθνών συμβάσεων, το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζει ότι οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους (κύρωσή τους) με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους εκά-

στης, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, ενώ το άρθρο 36 παρ. 2 απαιτεί ως όρο για την ισχύ ορισμένων κατηγοριών διεθνών συνθηκών, την κύρωσή τους με τυπικό νόμο.

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι το Σύνταγμα κατοχυρώνει τη διττή λειτουργία του κυρωτικού νόμου, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί υπό το κράτος των προηγούμενων Συνταγμάτων από τη θεωρία, τη νομοθετική πρακτική και τη νομολογία, η οποία συνίσταται στο ότι με την ψήφιση του κυρωτικού νόμου, αφενός, γίνεται αποδοχή του περιεχομένου της συνθήκης και παρέχεται συγκατάθεση προς επικύρωσή της στο αρμόδιο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας και, αφετέρου, εντάσσεται η συνθήκη στο εσωτερικό δίκαιο και επιτάσσεται η εκτέλεσή της από τα όργανα του κράτους (βλ., ενδεικτικά, Εμμ. Ρουκουνα, Σύνταγμα και Διεθνές Δίκαιο, σε Η επιδρασις του Συντάγματος του 1975 επί του ιδιωτικού και επί του δημοσίου δικαίου, 1976, σελ. 91, Αγγ. Γιοκαρη, Η πρακτική των δικαιοδοτικών οργάνων στην εφαρμογή του διεθνούς δικαίου, 2001, σελ. 83, Κ. Οικονομίδη, σε Ιωάννου – Οικονομίδη – Ροζακη – Φατουρου, Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο – Θεωρία των πηγών, παρ. 44. Βλ., όμως, και Κ. Ιωάννου σε Ιωάννου – Οικονομίδη – Ροζακη – Φατουρου, Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο – Σχέσεις Διεθνούς και Εσωτερικού Δικαίου, 1990, σελ. 163 επ. και 168 επ., κατά τον οποίο ο κυρωτικός νόμος δεν αποτελεί ταυτόχρονα και εξουσιοδότηση η συγκατάθεση για την επικύρωση).

Οι συμβατικοί κανόνες του διεθνούς δικαίου δηλώνονται στο Σύνταγμα με σειρά όρων («διεθνείς συμβάσεις» (άρθρο 28 παρ. 1), «συνθήκη η συμφωνία» (άρθρο 28 παρ. 2), «διεθνείς συνθήκες» (άρθρο 36 παρ. 4)) . Η ορολογική αυτή πολυμορφία οφείλεται σε έλλειψη συντακτικού συντονισμού, και όχι σε οποιαδήποτε νομοτεχνική ανάγκη (βλ. Κ. Ιωάννου, οπ. π., σελ. 163).

Η διαδικασία της κύρωσης των διεθνών συνθηκών η συμβάσεων ρυθμίζεται από το άρθρο 112 του Κανονισμού της Βουλής (ΚτΒ). Η ψήφιση των σχετικών κυρωτικών νομοσχεδίων (η προτάσεων νόμων) γίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 108 του ΚτΒ, χωρίς συζήτηση η μετα από περιορισμένη συζήτηση, με εξαίρεση τα νομοσχέδια που αφορούν στην κύρωση συμβάσεων σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος. Οι κυρωτικοί νόμοι περιέχουν δύο κατηγοριών διατάξεις: α) τις κυρωτικές, οι οποίες περιλαμβάνουν την κυρωτική ρήτρα και το κείμενο της συνθήκης, καθώς και διατάξεις των οποίων το περιεχόμενο αντιστοιχεί στο περιεχόμενο δηλώσεων που η συνθήκη επιτρέπει η επιβάλλει να συνοδεύουν την υπογραφή, την επικύρωση η την έγκρισή της, η τυχόν επιτρεπόμενων επιφυλάξεων, και β) τις

κοινές νομοθετικές, με τις οποίες ρυθμίζονται ζητήματα εφαρμογής των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική έννομη τάξη η προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας στις διατάξεις αυτές. Κοινές νομοθετικές θεωρούνται και εκείνες που ρυθμίζουν την έναρξη της ουσιαστικής ισχύος του κυρωτικού νόμου.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 της Συνθήκης της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών, η οποία έχει ενσωματωθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με τον ν. 1981/1991, επιφύλαξη είναι μια «μονομερής δήλωση, ανεξαρτήτως ονομασίας ή διατυπώσεως, που γίνεται από κράτος ή διεθνή οργανισμό κατά την υπογραφή, την επικύρωση, την πράξη επίσημης βεβαιώσεως, την αποδοχή ή την έγκριση μιας συνθήκης ή κατά την προσχώρηση σε αυτήν, με την οποία το Κράτος ή ο οργανισμός αυτός αποσκοπεί στον αποκλεισμό ή στην τροποποίηση των εννόμων αποτελεσμάτων ορισμένων διατάξεων της συνθήκης κατά την εφαρμογή τους στο Κράτος αυτό ή στον οργανισμό αυτόν». Ο θεσμός των επιφυλάξεων δικαιολογείται από το γεγονός ότι είναι δυνατό ορισμένες εκ των διατάξεων μίας διεθνούς σύμβασης να μην γίνονται αποδεκτές από όλα τα συμβαλλόμενα Μέρη, επειδή έρχονται σε αντίθεση με κανόνα εσωτερικού δικαίου τον οποίον δεν επιθυμούν ή δεν δύνανται να τροποποιήσουν για πολιτικούς ή άλλους λόγους (βλ. Εμμ. Ρούκουνα, Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο, 2021, σελ. 104 επ., Αρ. Κωνσταντινίδη σε Αντωνόπουλο – Μαγκλιβέρα, Το Δίκαιο της Διεθνούς Κοινωνίας, 2022, σελ. 422 επ.). Με τις επιφυλάξεις τους παρέχεται η δυνατότητα να προσχωρούν σε μία διεθνή σύμβαση, χωρίς, όμως, να δεσμεύονται, εν όλω ή εν μέρει, από ορισμένες διατάξεις, όπως καθορίζει η ίδια η σύμβαση.

Οι επιφυλάξεις διατυπώνονται γραπτώς. Η Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου έχει διευκρινίσει ότι η αρμόδια αρχή και η διαδικασία διατύπωσης επιφυλάξεων καθορίζονται από κανόνες εσωτερικού δικαίου του κάθε κράτους. Τρίτο κράτος ή διεθνής οργανισμός δεν μπορούν να επικαλεσθούν παραβίαση των σχετικών κανόνων εσωτερικού δικαίου, με σκοπό την ακύρωση μιας επιφύλαξης. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση ανάκλησης ή τροποποίησης μίας επιφύλαξης (βλ. Οδηγό Πρακτικής για Επιφυλάξεις σε Συνθήκες, 2011, Yearbook of the International Law Commission, 2011, vol. II, Part Two, σελ. 6). Η διατύπωση επιφυλάξεων εκ μέρους της Ελλάδας γίνεται από τον Αρχηγό του Κράτους κατά την επικύρωση της διεθνούς σύμβασης ή το αρμόδιο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας (Πρωθυπουργός ή Υπουργός Εξωτερικών) κατά τη σύναψη της σύμβασης εάν δεν απαιτείται επικύρωση, ενώ η ανάκλησή τους γίνεται από την εκτελεστική εξουσία χωρίς να κρίνεται αναγκαία η παρέμβαση της Βουλής (βλ. Εμμ. Ρούκουνα, οπ. π., σελ. 109). Οι επιφυλά-

Ξεις υποβάλλονται στη Βουλή με την κατάθεση του νομοσχεδίου περί κύρωσης της διεθνούς σύμβασης.

Η εφαρμογή των επιφυλάξεων θα πρέπει να συσχετίζεται με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας που απορρέουν εκ του ενωσιακού δικαίου.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 2

Με το άρθρο 2, η Ελλάδα επιφυλάσσεται να μην εφαρμόζει το άρθρο VI.3 της παρούσας Σύμβασης. Για λόγους σαφήνειας, θα ήταν, ενδεχομένως, ορθότερο η προτεινόμενη διάταξη να αναδιατυπωθεί ως εξής: «Η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με το δικαίωμα που της απονέμει το άρθρο XI.7 της παρούσας Σύμβασης, να μην εφαρμόζει το άρθρο VI.3 αυτής».

2. Επί του άρθρου 3 παρ. 1

Με το άρθρο 3, τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της Σύμβασης. Επί της παρ. 1 του άρθρου 3, θα ήταν δόκιμο να τεθεί κόμμα μετά τη φράση «Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού (...)».

Με την παρ. 1 του άρθρου 3 προβλέπεται ότι το «Εθνικό Κέντρο Πληροφοριών» «(...) μετέχει αυτοδικαίως στο δίκτυο "ENIC"». Παρατηρείται, εν προκειμένω, ότι δεν ενδείκνυται η χρήση εισαγωγικών στην αναφορά στο Εθνικό Κέντρο Πληροφοριών. Επίσης, προς χάριν σαφήνειας, θα ήταν, ενδεχομένως, δόκιμο η προτεινόμενη διάταξη να αναδιατυπωθεί ως εξής: «το Εθνικό Κέντρο Πληροφοριών (...) το οποίο μετέχει στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εθνικών Κέντρων Πληροφοριών για την ακαδημαϊκή κινητικότητα και αναγνώριση (το δίκτυο ENIC), όπως ορίζει το άρθρο X.3 της παρούσας Σύμβασης».

3. Επί του άρθρου 3 παρ. 2

Με την παρ. 2 του άρθρου 3 ρυθμίζεται ο ορισμός ενός φυσικού προσώπου ως εθνικού εκπροσώπου του αρμόδιου οργάνου παρακολούθησης της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού. Παρατηρείται, εν προκειμένω, ότι η φράση «φυσικό πρόσωπο» χρήζει, ενδεχομένως, διευκρίνισης διά της εισαγωγής κριτηρίων ως προς τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούνται για την ανάληψη της εν λόγω θέσης. Για λόγους πληρότητας της ρύθμισης, επισημαίνεται ότι είναι, ενδεχομένως, σκόπιμο να διευκρινισθεί ότι το αρμόδιο όργανο

νο παρακολούθησης της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης δεν είναι άλλο από την Επιτροπή της Σύμβασης για την αναγνώριση των τίτλων σπουδών σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην ευρωπαϊκή περιφέρεια, η οποία αποτελείται από έναν εκπρόσωπο κάθε συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο Χ.2 της παρούσας Σύμβασης. Τέλος, θα ήταν ορθότερο να διαγραφεί το οριστικό άρθρο «ο» πριν από το «εθνικός εκπρόσωπος».

Αθήνα, 26 Ιουνίου 2024

Η εισηγήτρια
Σοφία Γαλάνη
Επιστημονική Συνεργάτις
Επίκουρη Καθηγήτρια
του Παντείου Πανεπιστημίου

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρηγοπουλος
Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιακος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυρίας
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών